

Numeričke metode

Aleksandar Maksimović

IRB

Sadržaj

- ♦ Programiranje u C i Fortranu, rezultati
- ♦ Karakteristike i razlike Fortrana i C
- ♦ Miješano programiranje
- ♦ Makefile
- ♦ Polja u memoriji

Uvod

- ◆ Podijeljeni smo u izboru jezika
 - ◆ 4 glasa C (u kombinaciji C++ i Mathematica)
 - ◆ 4 glasa F77
 - ◆ 1 glas neiskorišten
- ◆ Fortran je dugo vremena bio standard za matematičko programiranje
- ◆ Puno software-a napisan u F77 (npr. BLAS, LAPACK)
- ◆ C/C++ postaje dominantan jezik
- ◆ C i F77 mogu se povezati preko objektnog koda

Razlike f77 i C jezika

C jezik razlikuje mala i velika slova, npr. SUM i sum nije isto. Kod f77 u pitanju je ista funkcija. C ima samo funkcije. **void** funkcija odgovara podprogramima u f77. Kompajler f77 dodaje znak `_` na ime funkcije.

<i>C</i>	<i>F77</i>
Nastavak je .c	Nastavak je .f ili .f77
Linija se terminira znakom ;	Nema posebnog znaka za kraj linije
Funkcije su definirane zagradama { ... }	Funkcije (podprogrami) završavaju END komandom
Slobodan format	Kod počinje u 7 koloni
Argumenti funkcija "by value" (kopiranje)	Argumenti funkcija "by reference"
Dinamičko alociranje memorije	Samo statičko alociranje
Indeksi polja počinju od 0	Indeksi polja počinju od 1
Matrice se spremaju "row major"	Matrice se spremaju "column major"
Komentar se nalazi između /* i */	Komentar počinje slovom c u prvoj koloni

tipovi varijabli

<u>C</u>	<u>F77</u>
int	integer
float	real
double	double precision
char	character

ekvivalentne naredbe kod F77 i C

Fortran 77	C
<pre> c ----- c AUTHOR: L.M. Sophistis c ----- c program main c c end </pre>	<pre> /* ----- AUTHOR: L.M. Sophistis ----- */ int main() { return 0; } </pre>
<pre> Dimension a(0:29),b(0:4) Double precision a(0:9) Double precision b(0:5,0:67) Integer argos(100) Integer WEDNESDAY Parameter(WEDNESDAY=134) Double precision a(0:39) </pre>	<pre> float a[30], b[4]; double a[10]; double b[6][68]; int argos[100]; const int WEDNESDAY= 0; const int dim = 40; double a[dim]; </pre>
<pre> Dimension b(0:2), A(0:1,0:1) b(0) = 0.1 b(1) = 0.3 A(0,0) = 0.1 A(0,1) = 0.2 A(1,0) = 0.3 A(1,1) = 0.4 </pre>	<pre> b[3] = 0.1, 0.3 A[2][2] ={{0.1, 0.2},{0.3, 0.4}}; </pre>
<pre> Stop </pre>	<pre> exit(1); </pre>

ekvivalentne naredbe/kontrole toka

Fortran 77	C
Do i=1,n a = a+3 b = b+4 End Do	for (i=1;i<=n;i++) { a = a+3; b+=4; }
Do i=1,n a = a+3 End Do	for (i=1;i<=n;i++) a = a+3; /* samo jedna linija */
Do i=j,k,m End Do	for (i=j;i<=k;i=i+m) { }
Do while (i.ne.0) End Do	while (i!=0) { }

ekvivalentne naredbe/kontrole toka

Fortran 77	C
If(i.eq.1) then End If	if(i == 1) { }
If(i.eq.1) then x=3.0 Else If(i.eq.2) x=4.0 Else x = 5.0 End If	if(i == 1) x=3.0; else if(i == 2) x=4.0; else x=5.0;
If(i.eq.1.and.j.eq.2) then k = 3 End If	if(i == 1 && j == 2) k = 3;

ekvivalentne matematičke funkcije

Fortran 77	C	Komentar
	#include <math.h>	C header file
y = sqrt(x)	y = sqrt(x)	; dolazi na kraju komande
y = exp(x)	y = exp(x)	
y = log(x)	y = log(x)	
y = log10(x)	y = log10(x)	
y = abs(x)	y = fabs(x)	
y = sin(x)	y = sin(x)	
y = cos(x)	y = cos(x)	
y = tan(x)	y = tan(x)	
y = asin(x)	y = asin(x)	
y = acos(x)	y = acos(x)	
y = atan(x)	y = atan(x)	
y = sinh(x)	y = sinh(x)	
y = cosh(x)	y = cosh(x)	
y = tanh(x)	y = tanh(x)	
z = x**y	z = pow(x,y)	
y = int(x)	y = ceil(x)	najmanji cijeli broj koji nije manji od x

Aritmetičke operacije i Operatori

.	Fortran	Primjer	C/C++	Primjer
zbroj	+	A=B+C	+	a=b+c;
razlika	-	A=B-C	-	a=b-c;
množenje	*	A=B*C	*	a=b*c;
dijeljenje	/	A=B/C	/	a=b/c;
zbroj	+	A=A+B	+=	a+=b
razlika	-	A=A-B	-=	a-=b
+1	+	A=A+1	++	++a,a++

.	Fortran	Primjer	C/C++	Primjer
jednakost	.EQ.	IF(A.EQ.B)...	==	if(a==b)...
nejednakost	.NE.	IF(A.NE.B)...	!=	if(a!=b)...
manje	.LT.	IF(A.LT.B)...	<	if(a<b)...
veće	.GT.	IF(A.GT.B)...	>	if(a>b)...
manje jednako	.LE.	IF(A.LE.B)...	<=	if(a<=b)...
veće jednako	.GE.	IF(A.GE.B)...	>=	if(a>=b)...
logički Not	.NOT.	IF(.NOT.A)...	!	if(!a)...
logički AND	.AND.	IF(A.AND.B)...	&&	if(a&&b)...
logički OR	.OR.	IF(A.OR.B)...		if(allb)...

Operatori

	Fortran	Example	C/C++	Example
Bitwise AND	IAND	IAND(N,M)	&	n&m
Bitwise OR	IOR	IOR(N,M)		n m
Bitwise Exclusive OR	IEOR	IEOR(N,M)	^	n^m
Bitwise 1's Complement	INOT	INOT(N)	~	~n
Bitwise Left Shift	ISHFT	ISHFT(N,M) (M > 0)	<<	n<<m
Bitwise Right Shift	ISHFT	ISHFT(N,M) (M < 0)	>>	n>>m

Pozivanje fortran funkcija iz C-a

```
#include <stdio.h>
void myfortranfn_ (int *, int *);

main(){

    int ia = 10, ib;
    myfortranfn_ (&ia, &ib);
    printf("\n fortran computed ib=%d \n", ib);
}
```

```
gcc -c mycdriver.c
```

```
f77 -c myfortranfn.f
```

```
f77 -o mycdriver mycdriver.o myfortranfn.o
```

```
gcc -o mycdriver mycdriver.o myfortranfn.o
```

```
subroutine myfortranfn(ia,ib)
```

```
integer ia, ib
```

```
ib = 100*ia
```

```
return
```

```
end
```

program nm

- ♦ Neki kompajleri ne dodaju znak _ na kraj imena fortran funkcija. Kod f77 kompajlera -fno-underscoring opcija.
- ♦ Ovisno o kodu, link proces može biti kompliciran
- ♦ nm unix komanda list simbole iz objektnog koda ili datoteke (library).

```
> nm myfortranfn.o  
00000000 T myfortranfn_
```

```
> nm mycdriver.o  
00000000 T main  
U myfortranfn_  
U printf
```

polje kao argument

```
#include <stdio.h>
/* prototype for the fortran test function */
void myffn_(int *, int *);
main() {
    /* data to be passed to Fortran */
    int in = 2;
    int *idata = (int*) calloc(in, sizeof(int));
    idata[0] = 1; idata[1] = 3;
    printf("C before call: idata[0] = %d \n", idata[0]);
    printf("C before call: idata[1] = %d \n", idata[1]);
    /* call myffn (a F77 function) note underscore */
    myffn_(&in, idata);
    /* printout entries of idata again*/
    printf("C after call: idata[0] = %d \n", idata[0]);
    printf("C after call: idata[1] = %d \n", idata[1]); }
```

mydriver1.c i myffn.f

```
c    SOURCE myffn.f
      subroutine myffn(in, idata)
c    indicate types of function arguments
      integer in
      integer idata(*)
c    print out idata entries
      write(*,*) 'f77 before change: idata(1) = ', idata(1)
      write(*,*) 'f77 before change: idata(2) = ', idata(2)
c    access and change idata contents (note indexing from 1)
      idata(1) = idata(1)+1
      idata(2) = idata(2)+3
c    print out idata entries
      write(*,*) 'f77 after change: idata(1) = ', idata(1)
      write(*,*) 'f77 after change: idata(2) = ', idata(2)
      return
      end
```

Pozivanje C funkcije iz F77

Fortran file:

```
Program Callc
INTEGER CR2
N=10
CALL CR1(N,M)
WRITE(6,20) N,M
20 FORMAT(' The square of,I3,' is',I4)
K=CR2(N)
WRITE(6,30) N,K
30 FORMAT(' The cube of,I3,' is',I15)
CALL EXIT
END
```

C file:

```
void cr1_(int *n, int *m)
{
    // Compute the square of n, return in m
    int k;
    k=*n;
    *m=k*k;
    return;
}
int cr2_(int *n)
// Compute the cube of n
{
    int m,k;
    k=*n;
    m=k*k*k;
    return m;
}
```

```
f77 -c myfortprog.f
```

```
gcc -c mycfn.c
```

```
f77 -o myfortprog myfortprog.o mycfn.o
```

Recept za miješanje

- ♦ Recept f77 & C
 - ♦ **nm** otkriva kojim simbolom je kompajler označio funkciju u objektnom kodu
 - ♦ f77 koristi pointere, argumenti su pointeri na varijable
 - ♦ Ako je argument u f77 podprogramu polje, trebamo pointer na prvi član u polju (a ne pointer na pointer)
 - ♦ ne koristimo `_` (underscore) u f77 jer kompajler može dodati još
 - ♦ U C jeziku možemo dodati `_` ako funkciju pozivamo iz f77

Makefile

Rastavljen je na dva dijela:

→ Make.opts

→ Makefile

1) Make.opts odabir kompajlera, linkera i datoteka

specify which compilers to use for c, fortran and linking

CC = gcc

FC = g77

LD = gcc

LDF = g77

compiler flags to be used (set to compile with debugging on)

CFLAGS = -I\$(HDRDIR) -g

LIBS = -L. -L../lib -llapack -lcblas -lblas -lg2c -lm

LIBSF = -L. -L../lib -llapack -lcblas -lblas

Makefile

2. Makefile

Naredba make kompajlira i linka sve

make cfortran napravi primjere koji se odnose na C i fortran (do ovog teksta)

make cblas napravi primjere za BLAS iz C jezika

make fblas napravi primjere za BLAS iz F77

rule for .c files ←———— Komentar

.c.o:

\$(CC) \$(CFLAGS) -c \$< ← Implicitno kompajliranje

all: cfortran cblas fblas ← Svi programi

OBJ1 = mycdriver.o myfortranfn.o ← Objektni kod za 1. program

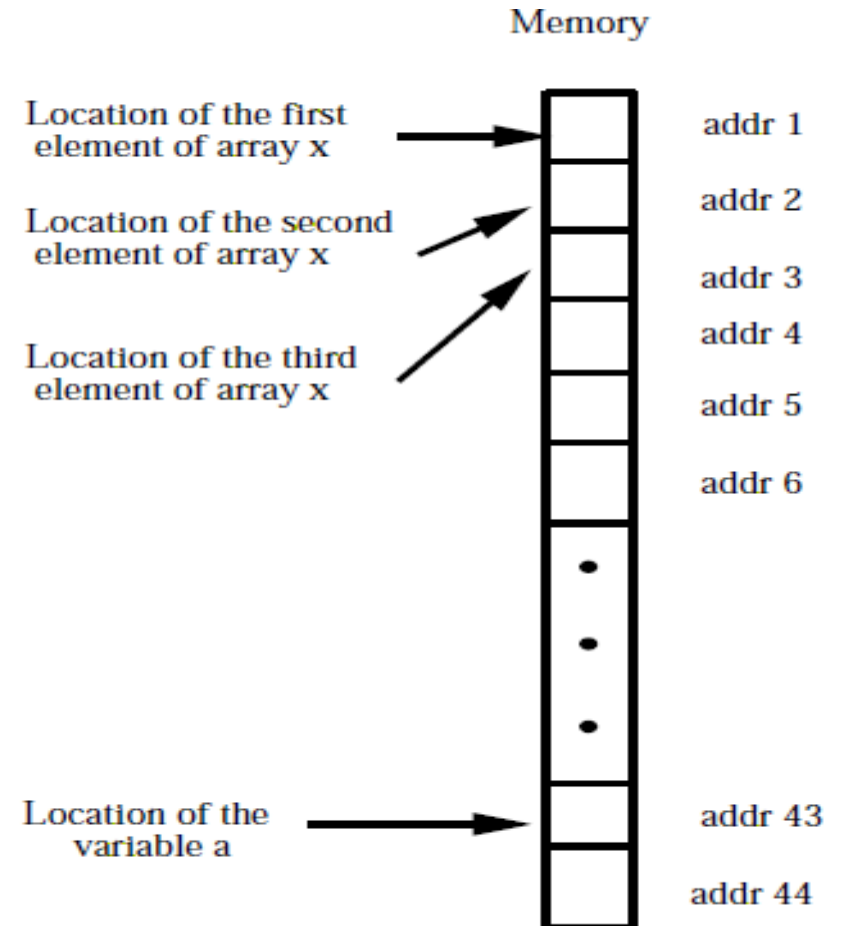
fblas: blaslevel1 blaslevel2 ← Dio programa

mycdriver: \$(OBJ1)

\$(LD) -o mycdriver \$(OBJ1) \$(LDFLAGS) \$(LIBS) ← 1. program

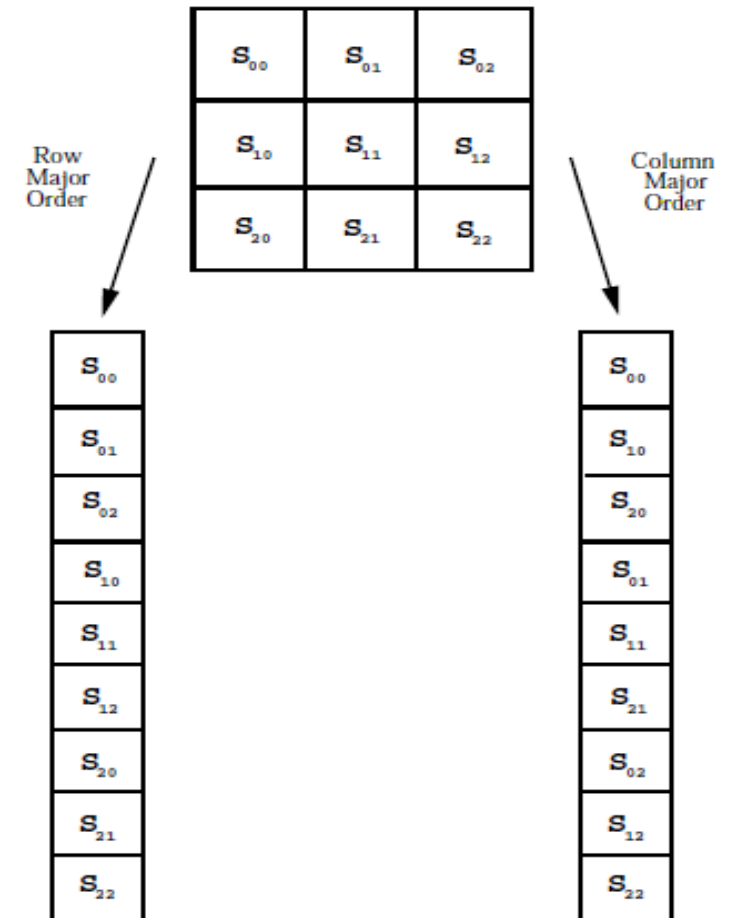
Memorija, matrice

- ♦ adresa u memoriji
 - ♦ $\text{addr2} = \text{addr1} + \text{addrset}$
 - ♦ addr mjesto gdje se nalazi memorija
 - ♦ addrset je offset

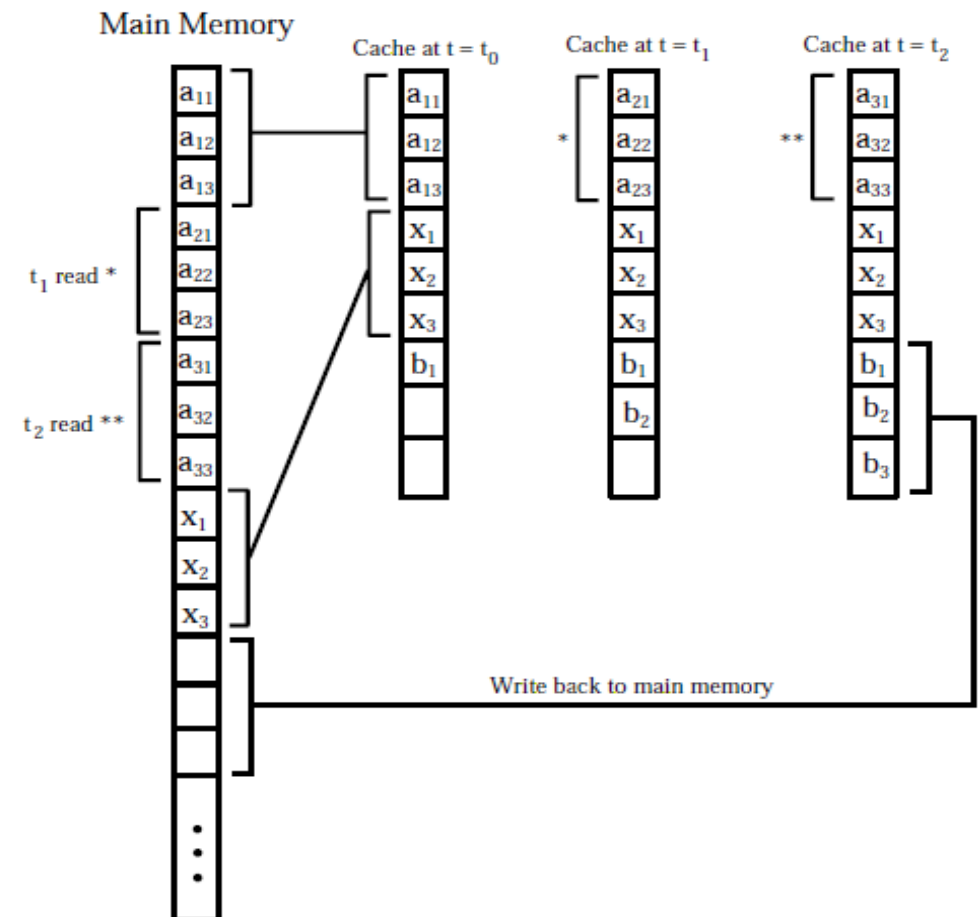

Matrice, memorija

- ◆ Row major i Column major order
 - ◆ veličina memorije ista
 - ◆ linearno uređenje je različito
 - ◆ Za simetrične matrice, isto uređenje
 - ◆ C koristi row major
 - ◆ Fortran koristi column major
- ◆ Glavna memorija CPU (spora)
- ◆ Cache: Level 1 (L1) i Level 2 (L2)

- ▶ Ideja je da se cache memorija koristi što više kad se jednom napuni (cache hits, cache miss)
- ▶ Cache bloking maksimalno iskorištenje cache strukturom podataka i operacija npr. odabirom row major uređenja.
- ▶ brzina ovisi o algoritmu koji koristi raspored memorije u cache memoriji

Literatura

- ♦ Online literatura:
 - ♦ Numerička matematika-osnovni udžbenik, PMF, projekt mzt.
 - ♦ C Pozirkidis: [C++ for Fortran Programmers](#), lecture notes
 - ♦ George W. Collins, II:
[Fundamental Numerical Methods and Data Analysis](#)
 - ♦ [Fortran and C/C++ Mixed Programming](#)
 - ♦ [Calling Fortran Subroutines from C/C++](#)
 - ♦ [USER NOTES ON FORTRAN PROGRAMMING \(UNFP\)](#)

Zadaci za praktikum

- (a) Napravite programe pomoću make naredbe: make cfortran
- (b) Napišite program za množenje 2 vektora.
- (c) Napišite program za množenje dviju matrica. Iskoristite programe `matrix_mult` i `readAnddisplay(C/F) (.f,.c)`. Programi trebaju pročitati matrice iz tekst formata (npr. `matrixVector.dat`, pročitati se dimenzija, a onda matrica), proširite format i dodajte oznaku za komentar npr. `*`, ili `c` kao prvi znak.
- (d) Napišite program za množenje vektora i matrice.
- (e) Pošaljite mail na Aleksandar.Maksimovic@irb.hr s odgovorima u attachmentu.